

Elna Blom

1897-10-30 -- 1984-12-26

Elna Blom

Elna var nr fyra i syskonskaran. Hon hade tre storebröder – William, Sven och Gideon – som var 6, 4 respektive 2 år äldre än hon. Det kan inte ha varit lätt alla gånger att hävda sig mot en sådan kompakt manlig dominans. Efter Elna föddes Margit, Torsten och sist Eva.

Elnas uppgift i livet blev att tjäna andra, först i skolhushållen i Strängnäs och Stockholm och sedan i olika funktioner i Frälsningsarmén.

Elna kan inte ha varit gammal när hon tillsammans med den två år yngre system Margit fick i uppgift att sköta hushållet i Strängnäs för bröderna Sven och Gideon. Några bestämda tidsuppgifter finns inte men troligtvis var hon inte mer än femton år, om ens det. När bröderna skulle studera i Stockholm fick Elna och Margit flytta med för att sköta deras hushåll där. Då fick Elna också viss utbildning, nämligen i Johanna Brunsons Vävskola.

Därefter tog Elna anställning som vävlärarinna på en sinnesslöanstalt i Danmark.

Efter hemkomsten hade hon en personlig kris. Just vid denna tid mötte hon hemma på Lervik några damer som påverkade henne att gå in i Frälsningsarmén. Det finns anledning att anta att åren som ansvarig för skolhushållen och som lärarinna hade givit stora erfarenheter – i vart fall tilldelades hon av Frälsningsarmén högsta betyg i ledarskap!

Hon skrevs in som soldat 1925 och genomgick där officersutbildning. Efter att snabbt ha passerat graderna : kadett, löjtnant och kapten utnämndes hon 1942 till major i Frälsningsarmén. Hon kvarstod i arméns tjänst fram till sin pensionering och gavs under sin tjänstgöring där olika ansvarsfulla uppdrag.

Först var hon vävlärarinna på Räddningshemmet på Grev Turegatan i Stockholm (förmodligen var det unga flickor som skulle räddas till ett mindre syndfullt liv). Därefter befordrades hon till föreståndarinna på Mottagningshemmet för flickor på Vegagatan. Under den tiden påbörjade hon också sitt långvariga uppdrag som fängelsemissionär vid bl.a. kvinnofängelset i Växjö.

I mitten av 40-talet utsattes Elna och Frälsningsarmén för kritik i pressen på grund av de stränga regler som gällde för de flickor som bodde på Vegahemmet och Räddningshemmet. Som ett resultat av detta lades verksamheten ned. I fastigheten Grev Turegatan 66 öppnades i stället ett helt vanligt inackorderingshem för studerande flickor och det förestods av Elna till dess hon enligt reglerna avgick med pension vid 60 års ålder, dvs. 1957.

Pensionen från Frälsningsarmén var obetydlig och folkpension var hon ännu inte berättigad till. Hon köpte en liten lya på ett rum och kokvrå och fick där för första gången ett eget hem.

För att klara ekonomin hade hon tillfälliga – men ibland rätt långvariga – vikariatsanställningar på Stockholms stads inackorderingshem på Ingmarsgatan, lärarinnehemmet Ro på Lidingö samt ett vilohem på Dalarö. Hon hjälpte också syskonen när det behövdes, bl.a. förestod hon Svens hushåll vissa perioder när Esther var på sjukhus.

På äldre dagar bodde Elna på lärarinnehemmet vid Herman Ygbergs väg i Bromma. Sedan hon, med Frälsningsarméns språkbruk, ”befordrats till härligheten” i december 1984 begravdes hon i familjegraven på Selaön.

Till sitt väsen var Elna en bestämd men också mycket vänlig och gladlynt person. Hon var mycket släktkär och tog med stort intresse del i allt som hände syskonen och deras familjer och hjälpte dem när så behövdes.

Birgitta Blom